

Fraaie Hollywood-plaatjes bij Pericles

Eglentier verliest zich in vorm

amateuroneel / recensie

'Pericles' van William Shakespeare door theatergroep Eglentier. Regie: Christa Filius. Bijgewoond: donderdag 24 november, Het Seinwezen, Haarlem. Nog te zien: vanavond en morgenavond (beide voorstellingen uitverkocht).

De Haarlemse theatergroep Eglentier weet het publiek bij elke voorstelling te verrassen, of het nu gaat om de te spelen stukken of de lokatie. Dit keer is gekozen voor 'Pericles' van William Shakespeare. Regisseuse Christa Filius heeft daarbij gekozen voor een jaren veertig Hollywood-decor. Lokatie is het voormalige hoofdgebouw van het Seinwezen, direct naast het spoor. Het levert een avond op vol mooie beelden, waarbij uiterste zorg is besteed aan de

vormtechnische aspecten.

Maar daarmee is ook direct het bezwaar genoemd. Dwars door de toch al niet malse Shakespeare-verwickelingen loopt het verhaal van Hollywood-steracteur C.P. Walsh (Rutger Visser), die werkt aan een nieuwe film, gebaseerd op 'Pericles'. Grote thema's als macht en onmacht, romantiek en dood passeren de revue. Er is een koning Antiochus (Wim Kok), er is een prinses Thaisa (Ellen Brussee)

en de andere personages gaan in ontelbare dubbelrollen op en af, onderbroken door het klassieke zwartwit-bord waarbij 'Cut!' wordt geroepen.

Theatergroep Eglentier slaagt er slechts gedeeltelijk in klassieke thema's voelbaar te maken voor een hedendaags publiek. 'Peri-

cles' zou een 'romantische tragikomedie' zijn maar de komische aspecten zijn wel erg mager uitgevallen. Voor de dramatische scènes hebben de acteurs net te weinig in huis.

Het zijn vooral de licht absurde playback-showtjes die het publiek bekoren, met schitterend gekapte dames in fraaie glanzende jurken, stola's en lange handschoenen, voor een ouderwetse microfoon. Op ingenieuze wijze wordt gebruik gemaakt van het medium film. De wijze waarop de acteurs hun teksten declameren bij op de achterwand geprojecteerde zwart-wit beelden is voortreffelijk.

Zelfs een sterspeler als Hans Goes weet slechts op een spaarzaam moment te imponeren.

Als hij er met pijn en boog op uit wordt gestuurd om Pericles te doden weet hij: bij mislukking 'word ik gehangen, en dat is ook geen pretje'. Voorstellingen gebaseerd op historische

verhalen met absurdistische elementen zijn door gezelschappen als de technische theatergroep Perspekt (in de jaren zeventig) of de ensembles van Rieks Swarte perfect vormgegeven. Theatergroep Eglentier heeft dezelfde ambities, maar verliest zich ditmaal teveel in de vorm. Uiteraard is het te prijzen dat de groep niet kiest voor de makkelijkste weg. Maar te pleiten valt voor meer zelfgeschreven stukken, zoals het onvolprezen 'Ik, mijn lichaam'. In zo'n zelfgeschreven stuk zijn vorm en inhoud beter op elkaar afgestemd.

Paul Lips